

Skjálvti í Guatemala

Enn er einki frætt um, at nakar stórvegis skaði hendi, tá ein jarðskjálvti var í miðamerikanska landinum Guatemala í gjár. Amerikanski jarðfrøðistovnurin sigur, at skjálvtin var 6,1 á Richter-stiganum. Sambært amerikanska jarðfrøðistovninum var jarðskjálvtin í einum øki nærhendis býnum Santiago Atitlan, sum er 68 kilometrar frá høvuðsstaðnum Guatemala City í grannalandinum. Fólk í grannalandinum El Salvador siga, at tey kendu skjálvtan, men heldur ikki haðani er frætt um nakran skaða, skrivur Reuters.

Fimleikari, slaktari og skipari

Fríggjadagin 1. mai hevði Dánjal Húsgarð 25 ára starvsdag hjá Strandferðsluni. Vit prenta her eina samrøðu, sum Vilmund Jacobsen, blaðmaður á Sosialinum, hevði við Dánjal fyrri einum góðum ári síðani

Hann er lágur á vøkstri, men fimur og sterkur. Árin eru vorðin 67, men aldurin hjá honum er bara eitt tal. Uppvøkstur og barnaskúli vóru í Hoyvíkini, og lívsins skúli byrjaði umborð á snelluskipinum Hoyvík við Virgari Fryðdal á Velbastað sum skipara. Teir fiskaðu í Grønlandi og lögdu veiðina upp í Føroyingahavnini.

Maðurin er Dánjal Húsgarð, sum nú í mong ár hevur siglt fyrri Strandfaraskip Landsins - og seinastu árin sum stýrimaður og avloysari sum skipari við Rituni.

Starvið ein dreymur

Dánjal var sera virkin í ungdomsárum. Hann hevur verið virkin í øllum sínum arbeiðslívi, og nú hann stundar móti pensjónsaldri er einki, sum bendir á, at hann ætlar sær at helma í.

- Mær dámar hetta arbeiði sera væl. Manningin er frálík og ferðafólkini um fjørðin tað sama. Hetta er ein dreymur. Nú árin leggjast til, er treytin fyrri framhaldi, at eg kann halda fram at sigla sum stýrimaður við Rituni – og ikki sum skipari. Mær dámar at tosa við fólk, og tá tú sum stýrimaður heintar fyrri ferðaseðilin, kemur mangt áhugavert prátt í lag.

Vanliga eru trýggir mans á

hvørji vakt, skipari, stýrimaður og maskinmaður. Manningin er eina viku umborð og eina viku í landi.

- Vaktirnar eru langar. Tú mætir á bryggjuni klokkan 06.30 og ert ikki leysur av skipinum aftur fyrr enn um 23-tíðina. Samlaða tímatalið gjøgnum eina viku er 96. Onkur løta er tó til hvíldar mitt á degi.

Fimleikur fylti nóg

Longu áðrenn Dánjal fór fyrsta túrin til skips við Hoyvík sum 22 ára gamal á sumri í 1963, hevði hann lært til pylsumakara í Smæruni, tikið prógv sum fimleikaralærari í Danmark – og verið á slaktaraskúla í Svøríki, har hann eisini hevði arbeiðt eitt skifti sum sveinur.

Eg fekk stóran áhuga fyrri fimleiki, tá eg fór úr Hoyvíkar skúla og í millumskúla – ja, eg vil siga, at tað var næstan bara fimleikurin, sum hevði mín áhuga. Aðrar lærugreinir søgdu mær minni, fyrri ikki at siga lítið og einki.

Eins og Dánjal gjøgnum lívið hevur havt stóra gleði av sínum førleika í fimleiki, kom eisini lærdómurin sum slaktari honum til góðar, tá hann seinni fór undir egið sláturvirki, sum hann hevði í nøkur ár.

Í heili 13 ár – frá 1. januar í 1980 – hevði Dánjal eitt sonevnt old-boys lið í fimleiki undir Havnar Fimleikarafelag. Á mannamunni varð liðið vanligi rópt ”stjórasholdið hjá Dánjali í Hoyvík”, og tann eina veturin var luttakaratalið omanfyri sjeyti. Nógvir av luttakaranum kundu verið nevndir, tí flestir vóru teir kendir, og millum hesar var eitt nú

Eiler Jacobsen, fyrrverandi skipari og reiðari.

- Vit høvdu framsýning á hvørjum ári, og okkurt árið vóru fleiri enn fimmti fimleikarar við til framsýningina, sigur Dánjal.

Við Fiskanes á saltfisk

Vit venda nú aftur til tíðina í 1963, tá Dánjal sum 22 ára gamal hevur verið sín fyrsta túr við Hoyvík, sum vit nevndu í áðni.

- Eg kom aftur um heystið og steðgaði stutt heima. Tá fór eg við trolaranum Fiskanesi við Pola Johannesen sum skipara og Dánjali Paula á Hvítanesi sum fyrsta stýrimanni. Vit fóru til Vesturgrønlands á saltfisk, og hesir túrar vardu vanliga einar 3-4 mánaðir.

Dánjal var við Fiskanesi, til skipið varð selt í 1965.

- Nú var eg so smátt farin at hugsa um skiparaskúla, men áðrenn eg fór í skúla í 1967, var eg fyrst ein túr við Vágbingi og síðan sum kokkur við Austerlits við Bartali á Strøndum sum skipara, sigur hann.

Livdi sum greivi

Eftir at hava tikið skipara-prógv í 1968 – og enntá við virðisløn, var hann aftur vorðin skúlatroyttur og fór nú niður til Danmarkar at sigla við einum gomlum coust'ara úr Svendborg, bygdur í 1938. Tá hann hevði siglt í eina tíð við hesum skipi, kom hann heimaftur og fór á stýrimansskúla.

- Eg fekk stýrimansprógv í 1972, og tá tímdi eg ikki at ganga meira í skúla, sigur Dánjal.

Í eini trý ár sigldi hann nú úti sum stýrimaður og

skipari við stórum super-tangabátum, ið sigldu um allan knøttin.

- Meðan eg sigldi undir liberiskum flaggi, hevði eg íbúð í San Fransisco. Eg var ógiftur, og tað var ein skattafyrirminur at hava bústaðin burturi. Hesi árin livdi eg sum ein greivi, sigur hann.

Viðgerð fyrri magasár

Í endanum av hesi sigling merkti hann, at okkurt var galið við maganum, og tað vísti seg, at Dánjal tá gekk við magasári.

- Eg vildi ikki viðgerast har yviri, og tyrla fleyg meg til Los Angeles, haðani eg kom við flogfari heim til Danmarkar. Eg kom á Hvidovre Sjúkrahús, har eg varð viðgjørdur og gjørdist frískur.

Eitt skifti var hann við einum sonevndum skelja-súgvana úr Frederikssund í Danmark. Hetta var ein lítill

og gamal bátur. Teir veiddu skeljar til høsnaðóður.

Í 1978 var Dánjal eisini við einum lítlum donskum tangabáti, sum sigldi millum grønlandskar havnir.

Hevði egið sláturvirki

Í 1979 kom Dánjal heim aftur til Føroya og byrjaði at arbeiða hjá Føroya Keyps-samtøku.

- Men her var eg bara í eitt hálvt ár ella so. Nú hevði eg hug at byrja fyrri meg sjálvan sum slaktari. Fyrst fekk eg mær hølir í kjallaranum hjá pápa mínum, men tá eg nøkur ár seinni giftist og bygdi míni egna hús, innrættaði eg meg í kjallaranum hjá mær sjálvum.

Um heystarnar fletti Dánjal seyð fyrri fólk, og tá tann tíðin var av, keypti hann neyt til sláturs, umframt at hann drap og skar sundur neyt fyrri bøndur.

Fór við strandfaraskipi

- Um summarið lá sláturvirksemið stilt, og tað var tíðliga á sumri fyrri 24 árum síðan, at eg fyrstu ferð fór umborð á gomlu Ternu í sigling um Vestmannasund. Tá eg í 1992 varð biðin um at føra gomlu Ternu í regluligari sigling millum Skálafjørðin og Havnina, kundi eg ikki bæði røkja sláturvirksemið og starvið hjá Strandfaraskipum Landsins.

Um hetta mundið gavst Dánjal við sláturvirkseminum.

- Tá gamla Terna seinni varð lögð, og eg fekk kjans við Ritunium Nólsoyarfjørð, tók eg eina avgerð, sum eg øll árin síðan havi verið sera fegin um, sigur Dánjal Húsgarð, ið veit um hópinn av søgum at siga, sum rúm ikki er fyrri á hesum sinni.